Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

«Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ». — Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα ποὺ ἀπευθύνει ἐφέτος τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης στοὺς πολίτες τῶν 20 κρατῶν — μελῶν του μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ προσφάτου ἑορτασμοῦ τῆς «Ἡμέρας τῆς Εὐρώπης». — Ἡ σχετικὴ ἀφίσσα ποὺ ἐκυκλοφόρησε σὲ ὅλα τὰ κράτη καὶ ἔκαμε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση εἶναι ἔργο τοῦ Ἐλβετοῦ γραφίστα Ρομπὲρ Ζισὲ καὶ ὅπως καὶ ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις ποὺ ἔγιναν θέλει νὰ μᾶς κάμει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν εὐρωπαϊκὴ ἰδέα ★ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Πῆτυ Γκρὴν ἦταν καλεσμένος στὸ γεῦμα ποὺ δόθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ Γιουγκοσλάβου προέδρου Τίτο στὸ Λευκὸ Οἶκο. —Πραγματικὰ περάσαμε πολὺ ὡραῖα, εἶπε ἀργότερα. — Τὰ κατάφερα νὰ κλέψω κι' ἕνα κουτάλι ★ Η ΧΗΡΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΝΘΕΤΗ Ἰγκὸρ Στραβίνσκυ, ἡ Βέρα ἰσχυρίζεται ὅτι σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή της γνώρισε μόνο μιὰ προσωπικότητα. — Τὸ σύζυγό της... — Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε εἶναι γιατὶ δὲν τὄλενε αὐτὸ πρὶν πεθάνει ὁ μακαρίτης γιὰ νὰ πάει κάπως ἥσυχος στὸν ἄλλο κόσμο.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κόμμα καὶ τέχνη

ΕΙΝΑΙ γνωστὸ βέβαια ὅτι ὁποιαδήποτε μορφὴ καὶ ἐπίδοση τῆς τέχνης προάγει διαλεκτικὰ τὴν ὑπόθεση τῆς προόδου καὶ τῆς Δημοκρατίας. Ἀκόμη καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ὁ δημιουργὸς εἶναι ἀντιδραστικὸς ἢ ἔστω συντηρητικός. Τὸ ἔργο του μὴ ὑπακούοντας στὴν πολιτικὴ συνείδηση καὶ τοποθέτησή του συμπαρατάσσεται υποσυνείδητα καὶ ἐξ ἀντικειμένου καὶ ἐκφράζει μηνύματα ἀνανέωσης. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ πολὺ σωστὰ ἡ Ἔφη Πανσελήνου στὸ σχετικὸ προβληματισμό της ἐν ὄψει τοῦ 10ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ, ἐπισημαίνει: «...Οἱ πολλοὶ καλλιτέχνες σήμερα, καὶ ὅταν πολλὲς φορὲς οἱ ἴδιοι ἀτομικὰ ἔχουν μιὰ τάση δύσπιστη καὶ κουμπωμένη, ὅμως μὲ τὴν τέχνη τους στέκουν δίπλα στὴν τάξη ποὺ ἀνεβαίνει στὸ κοινωνικὸ προσκήνιο, στοὺς ἐργαζομένους καὶ ὄχι στοὺς ἐκμεταλλευτές της. Ἡ περίπτωση Μυριβήλη, εἶναι χαρακτηριστική. Τὸ βασικὸ ἔργο του «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ», εἶναι ἀντιπολεμικό. Καὶ ὁ Βασίλης Ἀρβανίτης ἕνας καθαρὰ λαϊκὸς τύπος. Κι' ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Μυριβήλης δὲν ἦτανε προοδευτικός»...

Θὰ μπορούσαμε βέβαια νὰ προσθέσουμε δεκάδα φημισμένων λογοτεχνῶν μὲ πρῶτο καὶ καλλίτερο τὸν Σπῦρο Μελᾶ ποὺ ἀκόμη καὶ σὲ ἐποχὲς κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ ἰδεολογικοπολιτικό τους ἐκκρεμὲς ἐκινεῖτο πρὸς τὰ δεξιά, ἐν τούτοις μὲ τὰ ὅσα ἔγραψαν, βοήθησαν σὲ τελευταία ἀνάλυση τὴν Ἀριστερά. Καθ' ὅσον «οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι». Γιατὶ ὅμως στέκεται σ' αὐτὴ τὴ νομοτέλεια τῆς τέχνης ἡ Ἔφη Πανσελήνου; Γιὰ νὰ ἀποδείξει μὲ πάρα πολὺ λεπτὸ τρόπο, μὰ τὴν ἀλήθεια, ὅτι οἱ δημιουργοὶ γιὰ νὰ ἐπιτελοῦν τὸν κοινωνικό τους προορισμὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ παίρνουν καθημερινὰ «γραμμὴ» ἀπὸ τὸ κόμμα. «Δὲν ξέρω λέει, ποῦ μπορεῖ τελικὰ νὰ ἀποδοθεῖ, πάντως γεγονὸς εἶναι ἡ κάποια περιορισμένη προσέγγιση πολλῶν ἀξιολόγων δημιουργῶν στὸ ΚΚΕ, σ' ἕνα κόμμα ἐν τούτοις ποὺ ἡ ἀκτινοβολία του εἶναι πολὺ πλατειὰ καὶ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιρρεάζει. Ἴσως νὰ τοὺς κρατάει σὲ ἀπόσταση μιὰ δυσπιστία ποὺ νοιώθουν πολλὲς φορὲς γιατὶ φοβοῦνται πώς, δῆθεν, θὰ τοὺς ἐπιβληθῆ γραμμή» στὴ δημιουργία τους. Ἢ γιατὶ πιστεύουν πὼς «περιφρονεῖται» τὸ ἔργο τους ἀπὸ τὸ κόμμα, γιατὶ δὲν ἔχει «δῆθεν» τὴ νομιζόμενη «γραμμὴ» κ.ἄ...».

Ἐνῷ ὅμως ἡ Ἔφη Πανσελήνου, παίρνει σὰν ἐντελῶς ὑποθετικὴ αὐτὴ τὴν περίπτωση, ὅσα λέγει στὴ συνέχεια, δὲν ἀποτελοῦν, τίποτε λιγότερο ἀπὸ παραίνεση νὰ σταματήσῃ πιὰ αὐτὴ ἡ τακτικὴ ποὺ ἔχει σαφῶς ζημιώσει τὶς σχέσεις Κινήματος καὶ Δημιουργῶν. Γράφει λοιπόν: «Πολλὲς φορὲς τὰ ὄργανα ποὺ ἐκφράζουν τὸ πνευματικὸ ἢ καλλιτεχνικὸ πρόσωπο τοῦ κόμματος δίνουν, δυστυχῶς προτεραιότητα στὸ θέμα, σὲ βάρος τῆς αἰσθητικῆς μετουσίωσής του. Δηλαδὴ θεωροῦν ἔργο τέχνης προοδευτικὸ καὶ ἐπαναστατικό, αὐτὸ ποὺ ἀγκαλιάζει ξεκάθαρα μονάχα πολιτικά, (τρέχοντα) θέματα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τους. Ἐνῷ εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις καὶ ἐκφάνσεις καὶ πληρεῖ τῆς ἀνθρώπινης καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ δημιουργήματα τῶν κοινωνικῶν ἄρα καὶ πολιτικῶν ὅρων... Ἂν δὲν ὑπάρχει αἰσθητικὸς μετασχηματισμός, τὸ γραπτό, λόγου χάρη μπορεῖ νὰ εἶναι ἄρθρο σύνθημα, μπροσούρα ἢ σχόλιο. Ὅμως δὲν εἶναι τέχνη. Καὶ δὲν ἔχει ἀνάλογη ἀποτελεσματικότητα. Ἀπευθύνεται στὸ λογικό μας ὄχι ὅμως καὶ στὸν συναισθηματικό μας κόσμο ποὺ μὲ τὴ λειτουργία του χαράζει βαθειὰ μέσα μας τὴν ὀργὴ τὴν ἀγανάχτηση, τὴ χαρὰ καὶ τὴ θλίψη. Τὸν συνεγείρει, τονώνει δυναμώνει, καὶ βοηθάει τὴν ἐξέγερση στὴ διαμαρτυρία, στοὺς ἀγῶνες (σ. σ. ἀκόμη καὶ ὅσους μὲ τὸ λογικό τους εἶναι μὲν τοποθετημένοι ἀλλοῦ, ἀλλὰ συναισθηματικὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς τέχνης πορεύονται... ἀντίστροφα ὑπακούοντας στὸ συγκινησιακὸ στοιχεῖο). «Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη —προσθέτει ἡ Ἔφη Πανσελήνου, νὰ ἀποσαφηνίσῃ τὸ Κόμμα τὸ στοιχεῖο αὐτό. Νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς καλλιτέχνες ἀπὸ τὴ μάστιγα τῆς «θεματολογίας». Νὰ μὴν τοὺς τρομάζει ἡ δῆθεν «γραμμὴ» στὴ δημιουργία τους.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ παρουσιάζει ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον στὸ κείμενο αὐτὸ εἶναι οἱ πρακτικοὶ τρόποι ποὺ ὑποδεικνύονται γιὰ τὸν προσεταιρισμὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῆ ὅτι ποτὲ ἡ ὑπόθεση τοῦ σοσιαλιστικοῦ ρεαλισμοῦ δὲν προβλημάτισε πιὸ ...ρεαλιστικά, ἀφοῦ σαφῶς προτείνονται καὶ κίνητρα καὶ ἀντάλλαγματα.

«...Ὅλοι αὐτοὶ — ὑπογραμμίζει ἡ κυρία Πανσελήνου ἀναφερόμενη στοὺς δημιουργοὺς ποὺ βρίσκονται γενικὰ στὸ δημοκρατικὸ προοδευτικὸ χῶρο— εἶναι ἕτοιμοι νομίζω νὰ προσεγγίσουν νὰ δεχθοῦν ἐπαφὴ μὲ τὸ κόμμα φτάνει αὐτὸ νὰ τοὺς δείξει τὸ παραμικρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ἔργο τους, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΠΙΣΩ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΟΙΝΟ.

ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΔΕΙΞΗ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΠΑΡΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΕΛΕΧΩΝ —ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ!».

Ὑπάρχουν πολλοὶ νέοι ἀξιόλογοι ποιητὲς ἢ καὶ πεζογράφοι, ὄχι χειρότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κυκλοφοροῦν κι ἔχουν προβολὴ καὶ ὄνομα. Κι ὅμως οὔτε ἕνα ποίημά τους δὲν δημοσιεύτηκε ποτὲ στὸ «Ριζοσπάστη» ΕΝΩ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ ΑΥΤΟ.

Ἡ προβολὴ ὅλων αὐτῶν μπορεῖ νὰ γίνει καὶ μὲ τὸ ν' ἀναλάβει τὸ κόμμα ἢ ὁ κομματικὸς τύπος τὴν ἔκδοση βιβλίων τους. Ἀκόμη καὶ σὲ ἐφημερίδες ποὺ μποροῦμε νὰ ἐπιρρεάσουμε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ πρέπει καὶ μπορεῖ τὸ κόμμα νὰ φέρει κοντά του ὅσους τὸ συμπαθοῦνε ἐπίσης μὲ προβολὴ τοῦ ἔργου τους μὲ ἐκδόσεις, παρουσιάσεις σὲ βιβλιοπωλεῖα καὶ δικά τους σωματεῖα...».

Δὲν μπορεῖ νὰ καταλογήσῃ κανεὶς στὴν κ. Ἔφη Πανσελήνου ἔλλειψη σαφηνείας στὸν προβληματισμό της. Τὰ λέει καθαρὰ καὶ ξάστερα. Γιατὶ νὰ προμοδοτοῦνται κάθε τόσο ἀπὸ τὴν Ἀριστερὰ μόνο οἱ πολιτικὲς φιλοδοξίες ὁρισμένων ὄχι δὲ καὶ οἱ λογοτεχνικὲς — καλλιτεχνικὲς κάποιων ἄλλων ταλαίπωρων;

ΠΑΝ

Νέες ἐπιδόσεις

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ἡ Μάργκαρετ Τρυντὼ ἡ σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Καναδᾶ, μὲ τὴν πολυτάραχη ζωή. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἀπασχολεῖ τὴ διεθνὴ κοινὴ γνώμη μὲ τὶς ἐρωτικές της περιπέτειες καὶ τὶς ἐκκεντρικότητές της, ἀλλὰ μὲ τὴ στροφή της πρὸς τὸν κινηματογράφο.

Πρόσφατα ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἡ Μάργκαρετ, θὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν ταινία «Βασιλιάδες καὶ ἀπελπισμένοι ἄνδρες» στὸ ρόλο τῆς συζύγου ἑνὸς ἐκφωνητῆ τοῦ ραδιοφώνου ποὺ συλλαμβάνεται ὅμηρος ἀπὸ μιὰ ὁμάδα τρομοκρατῶν.

Ἡ ταινία δὲν ἔχει καμμιὰ ἐρωτικὴ σκηνὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἡ κ. Τρυντὼ ἀποφάσισε νὰ δεχθῆ τὸν ρόλο. Παρὰ τὶς ἀταξίες της, ἀρνεῖται πεισματικὰ νὰ ἐμφανισθεῖ γυμνὴ στὸ πλατώ.

Τὰ τυχερὰ τοῦ ἐπαγγέλματος

Ο ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΗΣ Ρότζερ Λάντις ἀπὸ τὸ Ὀχάϊο, «εἶδε τὸ χάρο μὲ τὰ μάτια του», ὅταν περνώντας μὲ τὸ φορτηγό του πάνω ἀπὸ μιὰ γέφυρα, ἔχασε τὸν ἔλεγχο τοῦ αὐτοκινήτου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χτυπήσῃ στὸ κιγκλίδωμα καὶ νὰ κρεμαστῆ ἔξω ἀπὸ τὴ γέφυρα.

Χρειάστηκε νὰ μείνει κρεμασμένος γιὰ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα σὲ ὕψος 25 μέτρων.

Τελικὰ ἔφθασε ἐπὶ τόπου ἕνα συνεργεῖο διασώσεως καὶ τόν... ξεκρέμασε σῶον καὶ ἀβλαβῆ.

Ὁ Χομόλκα

ΠΕΘΑΝΕ ἀπὸ πνευμονία στὸ Σάσεξ τῆς Ἀγγλίας ὁ 79χρονος Αὐστριακὸς καρατερίστας Ὄσκαρ Χομόλκα.

Γιὰ δεκαετίες ὁλόκληρες ὁ Χομόλκα κυριαρχοῦσε στὶς θεατρικὲς σκηνὲς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ στὰ κινηματογραφικὰ πλατῶ τοῦ Χόλλυγουντ.

Μίνι ρεπορτάζ

Ο ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ Χέρμπερτ, ὁ 30χρονος σαξοφωνίστας τοῦ δημοφιλοῦς ἀμερικανικοῦ συγκροτήματος «Μήλαντ Σουὲτ ἔντ Ζήαρς» πέθανε στὸ Ἄμστερνταμ ἀπὸ ὑπερβολικὴ δόση ναρκωτικῶν.

Ἦταν ὁ καλύτερος νεαρὸς σαξοφωνίστας τῆς τζάζ.

—Δικάζονται στὸ Μίσιγκαν τῶν ΗΠΑ δύο Φιλιππινέζες νοσοκόμες τοῦ Στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς πόλεως, ἡ Λεονώρα Πέρεθ καὶ ἡ Φιλιππίνα Νόρθισο, μὲ τὴν κατηγορία ὅτι τὸν περασμένο Ἰούλιο δηλητηρίασαν μερικοὺς ἀσθενεῖς τους.

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἀγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Τί θὰ πράττουν οἱ πολῖται εἰς περίπτωσιν συναγερμοῦ

ΦΕΡΕΤΑΙ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ὅτι εἰς περίπτωσιν συναγερμοῦ διδομένου διὰ τῶν σειρήνων ἢ κωδωνοκρουσιῶν ἢ σαλπίγγων οἱ πολῖται ὀφείλουν ἐντὸς δέκα λεπτῶν νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἢ εἰς τὸν πλησιέστερον κλειστὸν χῶρον ἄνευ ἑτέρας προειδοποιήσεως. Ἅπαντες ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συναγερμοῦ, κλειστὰς τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα. Θὰ πυροβολεῖται πᾶν ἄτομον ἐμφανιζόμενον ἀπὸ αὐτά.

Ἐὰν ριφθῆ πυροβολισμὸς ἀπὸ οἱονδήποτε κλειστὸν χῶρον, οὗτος θὰ θεωρεῖται ἐχθρικὸς στόχος καὶ θὰ βάλλεται ἢ θὰ πυρπολεῖται. Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Βασ. Παναγιωτόπουλος Συνταγματάρχης Πεζικοῦ.

Ὀλιγόστιχα

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ἡ κακοκαιρία. Στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια ἡ δημοτικὴ μουσικὴ ἀναγκάσθηκε νὰ διακόψῃ τὸ πρόγραμμά της λόγῳ τῆς βροχῆς καὶ οἱ φιλόμουσοι ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγήν.

Μὲ κριθάρι

ΑΠΟ σήμερον θὰ γίνεται πρόσμιξις 30% κριθῆς εἰς τὸν ἄρτον τὸν χορηγούμενον διὰ τοῦ δελτίου.

Ὁ Λ. Ἀντύπας

ΕΝΩΠΙΟΝ τοῦ Νομάρχου κ. Δουδουμοπούλου, ὡρκίσθη νέος δημοτικὸς σύμβουλος ὁ κ. Λάμπρος Ἀντύπας, πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

Ἀθλητικά

Η Π.Γ.Ε. ἐπεβλήθη τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πατρῶν μὲ 3—2 διὰ τὸ πρωτάθλημα. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Ἀστὴρ ἐξῆλθον ἰσόπαλοι μὲ 2—2.

ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΣΤΗ ΠΟΛΗ ΜΑΣ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΜΑΪΟΥ
ΚΑΙ ΩΡΑ 8.30 Μ.Μ.
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΤΡΩΝ
Ἡ γνωστὴ σὲ ὅλους ἀπὸ τηλεόραση, ράδιο καὶ δίσκους Πατρινὴ μοντέρνα δημοφιλὴς ὀρχήστρα

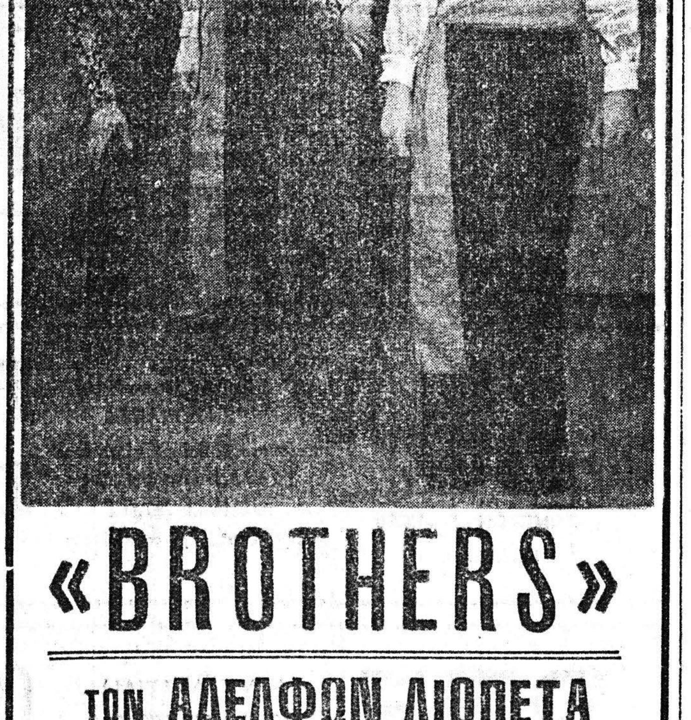

«BROTHERS»
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΙΟΠΕΤΑ
Πλαισιωμένη ἀπὸ 15 ἀκόμη ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνες θὰ παρουσιάσει μιὰ πλούσια μουσικοοπτική
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΟΚ

«Πόλεμος» κατὰ τῆς ἀνεργίας ἀπὸ ἕνα Πανευρωπαϊκὸ Μέτωπο

Οἱ σημερινοὶ νέοι σπουδάζουν ἁπλῶς γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν

7 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΧΩΡΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΡΩΜΗ (Ἰδ. Ὑπηρ.). «Πολὺ σύντομα θὰ ὀργανώσουμε ἐκδηλώσεις περισσότερο ἔντονες ἀπὸ αὐτὲς τῆς 5ης Ἀπριλίου. Ἡ μάχη κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς κυριαρχίας τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν, μπαίνει σὲ μιὰ φάση, ποὺ ποτὲ ὡς τώρα δὲν εἴχαμε γνωρίσει. Εἶναι καιρὸς ν' ἀντιδράσουμε στὸ κῦμα τῆς ἀνεργίας, ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὶς πολυεθνικὲς πανίσχυρες ἑταιρίες, οἱ ὁποῖες ρυθμίζουν πλέον τὴν «ἐργατικὴ ἀγορά» κατὰ τὶς θελήσεις τους καὶ νὰ διεθνοποιήσουμε τὸν ἀγῶνα μας. Ἡ κινητοποίηση τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ σ' ὅλες τὶς χῶρες, εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἀναγκαία. Ἡ διαφώτιση ὅλων γιὰ τὸ τί σημαίνει μάχη κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ μάχη γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, πρέπει νὰ εἶναι συνεχής. Μπρὸς σὲ τόσο πανίσχυρες πολυεθνικὲς ἑταιρίες, εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ ὑπάρξουν καὶ ἐργατικὲς ἀντιδράσεις, σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο».

Μ' αὐτὴ τὴ δήλωση προανήγγειλε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα τὴ συνέχιση τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ «Πανευρωπαϊκοῦ Μετώπου Ἐργατῶν», ὁ πρόεδρος τῆς δυτικογερμανικῆς ἐργατικῆς συνομοσπονδίας κ. Χάϊντς Βέττερ, ποὺ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῆς εὐρωπαϊκῆς συνομοσπονδίας συνδικάτων. Ἐπίσημα, πλέον, οἱ ἐργάτες τῆς Εὐρώπης κινητοποιοῦνται κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ γιὰ τὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ κλάδου τους. Σ' αὐτὴ τὴν πρώτη φάση τῆς κινητοποίησης, τὸ κύριο θέμα εἶναι ἡ ἀνεργία. Ἦταν, ἄλλωστε καὶ τὸ μοναδικὸ «θέμα» τῆς ἐκδηλώσεως τῆς 5ης Ἀπριλίου σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὴν κρίση ὄχι μόνο τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, ἀλλὰ καὶ τῶν διεθνῶν παρατηρητῶν καὶ σχολιαστῶν, εἶναι ἱστορικὴ ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι ἀποτέλεσε τὴν πρωτοπορία μιᾶς σειρᾶς ἀγώνων, ποὺ ὁπωσδήποτε θ' ἀκολουθήσουν καὶ θὰ προκαλέσουν παγκόσμιο ἐνδιαφέρον καὶ κάποια μέρα σίγουρα καὶ παγκόσμια διαφοροποίηση στὸν τομέα τῆς ἀπασχόλησης. Στὶς 5 Ἀπριλίου, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία 30 γενικὲς ἐργατικὲς συνομοσπονδίες, ποὺ ἀνήκουν σὲ 18 χῶρες, πῆραν μέρος σὲ μιὰ κοινὴ ἐκδήλωση: τὴ «μέρα γιὰ τὴν ἀπασχόληση». Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ πραγματοποιήθηκε μὲ διάφορους κατὰ χῶρες τρόπους. Μὲ γενικὸ αἴτημα τὴν πάλη κατὰ τῆς ἀνεργίας, στὸ Βέλγιο, τὴ Δυτικὴ Γερμανία, τὴν Ὁλλανδία καὶ ἀλλοῦ ἔγιναν μεγάλες καὶ μαχητικὲς διαδηλώσεις χιλιάδων ἐργαζομένων. Σ' ἄλλες χῶρες, ὅπως ἡ Ἰταλία, Γαλλία, Ἑλλάδα καὶ ἀλλοῦ, ἔγιναν στάσεις ἐργασίας.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
Πωλῶ-Ἀγοράζω
ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 ΤΗΛ. 27.33.65

ΓΙΑΤΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ 50.000.000 ΕΡΓΑΤΕΣ;

Μαζὶ μὲ τοὺς συναδέλφους του Ἰταλοὺς ἐργατικοὺς ἡγέτες Λουτσιάνο Λάμα καὶ Μπενβενοῦτο, ὁ Χάϊντς Ὄττο Βέττερ, μιλώντας στοὺς δημοσιογράφους αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα, ἀναφέρθηκαν στὴν ἐπιτυχία, ποὺ σημείωσε ἡ πρώτη στὴν ἱστορία κοινὴ ἐκδήλωση στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο, τὴν 5η Ἀπριλίου καὶ προσδιώρισαν ὅτι: «ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡμέρα, ἄρχισε ἡ μάχη 50 ἑκατομμυρίων ἐργατῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάρρωση. Μέσα στὸ καλοκαίρι θ' ἀκολουθήσουν οὐσιαστικότερες ἐκδηλώσεις καὶ λίγο ἀργότερα ὁ ἀγώνας θὰ μπεῖ σὲ κλιμάκωση μὲ ἀπεργίες διαρκείας καὶ ἄλλα μέσα, ποὺ παρέχουν οἱ νόμοι στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα.

Ἀλλὰ γιατὶ αὐτὴ ἡ κινητοποίηση; Ὁ κ. Βέττερ, συνοφρυωμένος ἀπαντᾶ:

«Μέσα στὰ πέντε τελευταῖα χρόνια, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων στὴν Εὐρώπη διπλασιάστηκε. Τὸ 1972 οἱ ἄνεργοι ἔφταναν τὰ 3.5 ἑκατομμύρια. Σήμερα ξεπερνοῦν τὰ ἑφτὰ ἑκατομμύρια. Εἶναι τρομακτικὸς ὁ ἀριθμός. Οἱ προοπτικὲς εἶναι ἀκόμη χειρότερες. Ἡ ἀνεργία καλπάζει συνεχῶς καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ στρατιὲς τῶν ἀνέργων θὰ πληθαίνουν μὲ τὸν καιρό. Αὐτὴ ἡ θλιβερὴ καὶ δραματικὴ ἐπικράτηση τῆς μάστιγας τῆς ἀνεργίας πρέπει νὰ ἀναχαιτιστεῖ. Καὶ γιὰ νὰ γίνει αὐτό, πρέπει τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα ν' ἀναλάβουν πρωτοβουλίες καὶ νὰ διαδραματίσουν ἀποφασιστικὸ ρόλο — τὸν ρόλο ποὺ ἔχουν ὑποχρέωση, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, νὰ παίξουν».

Φαίνεται, πραγματικά, ὅτι μπαίνουμε σὲ μιὰ νέα φάση. Καὶ δὲν εἶναι μόνο τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα ποὺ κινητοποιοῦνται, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Γιατὶ οἱ νέοι εἶναι τὰ μεγαλύτερα ἴσως θύματα τῆς ἀνεργίας στὸν κόσμο. Συνεπικουρούμενοι καὶ ἀπὸ γυναικεῖα σωματεῖα, ποὺ ἐπίσης διαμαρτύρονται γιὰ τὴν «γυναικεία ἀνεργία», ρίχνονται κι' αὐτοὶ στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀνεργίας. Πρὶν τὶς ἐκδηλώσεις τῆς 5ης Ἀπριλίου, ἡ Εὐρώπη εἶχε γνωρίσει ἤδη τὴν πρώτη «πολυεθνική» ἐκδήλωσή της, μὲ μιὰ διαδήλωση καὶ πορεία διαμαρτυρίας ἀπὸ ἑκατοντάδες νέους διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, στὶς Βρυξέλλες, ἕδρα τῆς Ε.Ο.Κ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ: ΜΗ ΜΑΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΕ

Ἐκείνη ἡ διαδήλωση τῶν νέων, εἶχε καταλήξει στὸ ἀνάκτορο Μπερλαιμόν, ἕδρα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ὅπου οἱ νέοι μὲ μαχητικὸ τρόπο, μὲ πανὼ καὶ πλακὰτ καὶ μὲ συνθήματα, προσπάθησαν νὰ κινήσουν τὴν προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας. Ἀλλὰ βέβαια, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, οἱ ἁρμόδιοι τῆς ΕΟΚ ξέρουν τὴν τραγικὴ κατάσταση μὲ τὴν ἀνεργία, ὄχι μόνο τῶν νέων, ἀλλὰ γενικότερα τὴν ἀνεργία, ποὺ πλήττει σὰν φοβερὴ ἐπιδημία διαρκείας ὄχι μόνο τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Οἱ νέοι συγκέντρωναν τὴν συνθηματολογία τῆς ἐκδήλωσής τους σὲ μιὰ προειδοποίηση πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τῆς σημερινῆς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας: «Μὴ μᾶς ἐγκαταλείπετε. Ἀργότερα, θὰ εἶναι πολὺ ἀργά». Ἦταν τὰ λόγια ποὺ εἶχαν γράψει στὸ πανὼ τους καὶ ποὺ εἶπαν στὸν ἐπίτροπο τῆς ΕΟΚ κ. Χὲντ Βρέντελικ, ὑπεύθυνο γιὰ τὶς κοινωνικὲς ὑποθέσεις ποὺ δέχτηκε ἀντιπροσωπεία τους. Τὸ γεγονὸς αὐτῆς τῆς πρώτης πολυεθνικῆς ἐκδήλωσης ἦταν σημαντικό, γιατὶ ἀποτέλεσε τὸ προοίμιο τῆς ἄλλης ἐκδήλωσης τῆς 5ης Ἀπριλίου καὶ «ἔδειξε τὸν δρόμο» στοὺς μεγάλους γιὰ τὴν κινητοποίηση. Ἀπὸ νωρίτερα, βέβαια, οἱ συνδικαλιστικὲς ὁμοσπονδίες τῆς Εὐρώπης εἶχαν ἀρχίσει ἐπαφὲς καὶ διαπραγματεύσεις καὶ προετοίμαζαν τὶς κινητοποιήσεις τους, ὑπέβαλαν καὶ συζητοῦσαν τὰ αἰτήματά τους καὶ κατέστρωναν πλάνο ἀντιμετωπίσεως τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν.

Ἡ αὔξουσα ἀνεργία ἀποτελεῖ αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ κεντρικὸ πρόβλημα εἰς τὴν Εὐρώπη. Οἱ νεώτερες στατιστικὲς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας ἀναφέρουν ὅτι ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ 6 ἑκατομμύρια ἄνεργοι, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι πολλοὶ περισσότεροι, γιατὶ μεγάλες μάζες ἀνέργων — ἰδίως νέων καὶ γυναικῶν — δὲν περιλαμβάνονται ἀκόμη στὶς στατιστικὲς αὐτῆς τῆς περιόδου, τῆς ΕΟΚ. Στὴν Ἰταλία ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ὑπολογίζεται ὅτι ἔχει ξεπεράσει τὸ ἐνάμιση ἑκατομμύριο καὶ οἱ εἰδικοὶ προβλέπουν νέα αὔξηση γιὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνες. Στὴ Γερμανία ἡ κυβέρνηση διερωτᾶται ποιὸ θὰ εἶναι τὸ μέλλον, μ' αὐτὴ τὴν καλπάζουσα ἀνεργία ποὺ ἔχει φτάσει ἤδη στὸν ἀριθμὸ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀνέργων μὲ τάσεις αὐξήσεως. Ὅταν τελειώσει τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος, τί θὰ γίνει μὲ χιλιάδες ἀκόμη νέους ποὺ θὰ ἐμφανιστοῦν εἰς τὴν «ἀγορὰ ἐργασίας;». Ἡ κατάσταση δὲν εἶναι καλύτερη στὴ Γαλλία — παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῆς κυβέρνησης νὰ μειώσει τὴ σημασία τῆς ἀνεργίας — ἢ τὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, οὔτε ἐπίσης στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Τὸ δρᾶμα τῆς ἀνεργίας εἶναι παγκόσμιο.

ΑΞΟΝΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΥΡΩΠΗΣ — ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στὴ συνέντευξή τους, οἱ ἡγέτες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μετώπου ἐργατῶν, ποὺ ἐκπροσωποῦν τὰ 50 ἑκατομμύρια τῶν ἐργατῶν τῆς Εὐρώπης, εἶπαν ὅτι τὸ 1978 κηρύσσεται σὰν ἔτος κατὰ τῆς ἀνεργίας. Ὁ Λουτσιάνο Λάμα εἶπε:

«Τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, υἱοθέτησε μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἀνεργίας. Διαπιστώνουμε, ὅμως, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος διεθνοποιεῖται. Δὲν μποροῦμε ἀκόμη νὰ ποῦμε ὅτι μιλᾶμε ἐξ ὀνόματος τῶν ἐργατῶν ἄλλων χωρῶν πέρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Βρισκόμαστε οὐσιαστικὰ σ' ἕνα ἐνδιάμεσο μεταβατικὸ στάδιο. Δὲν πρόκειται βέβαια νὰ λυθοῦν ἀμέσως ὅλα τὰ ζητήματα ἀλλὰ ἔγινε ἡ ἀρχή. Πρέπει πάντως νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψη δυὸ παράγοντες: Ὁ ἕνας εἶναι ὅτι τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴν Εὐρώπη μιλάει τώρα μὲ μιὰ φωνὴ καὶ ὁ ἄλλος ὅτι σὲ κάθε χώρα τὰ συνδικάτα ἀντιμετωπίζουν μιὰ διαφορετικὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πραγματικότητα. Εἶναι ἡ ἀρχὴ γιὰ νέες πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ τῆς δημοκρατίας».

Ὑπάρχει ἡ προοπτικὴ συνεργασίας ἀνάμεσα στὸ Εὐρωπαϊκὸ Μέτωπο καὶ τὰ συνδικάτα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἕνας τέτοιος «ἄξονας» θὰ ἰσχυροποιήσει πάρα πολὺ τὸ κίνημα καὶ θὰ τὸ διεθνοποιήσει μὲ μιὰ καθολικότητα ἄνευ προηγουμένου στὴν ἱστορία τῶν συνδικαλιστικῶν ἀγώνων. Καὶ αὐτὸ εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ γίνει. Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἡ πολιτικὴ γιὰ ἐπιτάχυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀνόδου ποὺ προβλέπεται νὰ ἀσκηθεῖ μὲ φορολογικὲς ἐλαφρύνσεις ἔχει ἀνάμεσα στ' ἄλλα καὶ σκοπὸ τὸν περιορισμὸ τῆς ἀνεργίας. Ἀλλὰ θεωρεῖται βέβαιο ὅτι ἡ ἀνεργία, τουλάχιστον αὐτὸν τὸν χρόνο, ὄχι μόνο δὲν θὰ μειωθεῖ, ἀλλὰ θὰ αὐξηθεῖ. Ἔτσι, τὰ ἀμερικανικὰ ἐργατικὰ συνδικάτα θὰ ἀντιμετωπίσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας καὶ θεωρεῖται βέβαιο, ὅτι θὰ διασυνδεθοῦν μὲ τοὺς Εὐρωπαίους συναδέλφους τους σὲ μιὰ γιγαντιαία «ἐπιχείρηση καταπολεμήσεως τῆς ἀνεργίας».

Σὲ παράλληλο δρόμο, οἱ κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐνδιαφέρονται ἐπίσης γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς ἀνεργίας. Ἀλλὰ οἱ κρατικὲς πολιτικὲς εἶναι πολύπλοκες καὶ περισσότερο θεωρητικοῦ χαρακτῆρα. Ὅταν ὑπάρχει ἡ «παντοδύναμη» πολυεθνικὴ ἑταιρία, τὸ γιγαντιαῖο οἰκονομικὸ τράστ, τὰ ἐκτεταμένα συμφέροντα τῆς βιομηχανίας, ἡ οἰκονομικὴ κρίση ποὺ ἀκόμα δὲν ὑποχώρησε ὅσο ἦταν ἐπιθυμητό, καμμιὰ κυβέρνηση δὲν μπορεῖ νὰ ταχθεῖ ἀνεπιφύλακτα ὑπὲρ τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ἔτσι καὶ οἱ πιὸ δημοκρατικὲς κυβερνήσεις ὑποκύπτουν στὸν «φασισμό» τῶν συνθηκῶν τῆς ἐποχῆς. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μιὰ δικαιολογία ποὺ δὲν δέχονται μὲ κανένα τρόπο οἱ ἐργαζόμενοι. Ὅσο οἱ τάξεις τῶν ἀνέργων πληθαίνουν, τόσο ὁ τρόμος κυριεύει ὅλους. Αὔριο ἡ σειρὰ κάποιων ἄλλων χιλιάδων ἐργατῶν νὰ περάσουν στὶς στρατιὲς τῶν ἀνέργων...

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΖΗΤΑΕΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ὅταν ὑπάρχει κρίση στὴν ἀγορὰ ἐργασίας, εἶναι ἑπόμενο ἡ ἐπιχείρηση νὰ γίνεται σκληρότερη, ἀπαιτητικότερη, στυγνότερη. Κι' ὅταν μάλιστα ἡ «ἐπιχείρηση», ἡ «ἐργοδοσία», εἶναι ἡ ἁλυσίδα τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν, ποὺ ἐλέγχουν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος πλέον τὴν ἀγορὰ ἐργασίας καὶ δημιουργοῦν προϋποθέσεις ἐργασίας ἀνάλογα μὲ τὶς δικές τους ἀνάγκες καὶ σκοπιμότητες, τότε ἡ κατάσταση γίνεται ἀκόμη δυσχερέστερη γιὰ τὸν ἐργαζόμενο. Αὐτὴ τὴν κατάσταση ἐπιδιώκει νὰ μεταβάλει, τὸ ἐργατικὸ κίνημα Εὐρώπης.

Ἀλλὰ καὶ οἱ στρατιὲς τῶν ἀνέργων, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ σχολὲς καὶ δὲν βρίσκουν δουλειά, εἶναι τὸ ἄλλο σκέλος τοῦ προβλήματος, γιατὶ ἡ δική τους ὑπόθεση περιέχει καὶ στοιχεῖα πολιτικοποίησης. Οἱ περισσότερες ἐπιχειρήσεις — ὅπως σημειώνουν οἱ ἡγέτες τοῦ νεανικοῦ κινήματος κατὰ τῆς ἀνεργίας — ἀκριβῶς, γιατὶ ἔχουν πληθώρα προσφορᾶς ἐργασίας, ὑποβάλλουν τοὺς νέους σὲ ἕνα εἶδος ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ τοὺς ὑποχρεώνουν νὰ ἀπαντήσουν σὲ μιὰ σειρὰ ἐρωτήματα, τὶς περισσότερες φορὲς ἄσχετα μὲ τὴν ἐργασία. Τοὺς ρωτοῦν γιὰ τὴ σεξουαλικὴ ζωή τους, γιὰ τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις τους γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ κατάστασή τους καὶ ἄλλα. Στερεότυπη ἔχει γίνει μιὰ ἡ ἐρώτηση, ποὺ πολιτογραφήθηκε σχεδὸν ἀπὸ ὅλες τὶς μεγάλες ἐπιχειρήσεις καὶ ποὺ τὴν εἰσήγαγαν οἱ πολυεθνικές: «Τί θὰ κάνεις, ποιὰ στάση θὰ τηρήσεις σὲ περίπτωση ἀπεργίας;». Τοὺς ρωτοῦν ἀκόμη σὲ ποιὰ πολιτικὴ ὀργάνωση ἀνήκουν, τί πιστεύουν γιὰ τὸν συνδικαλισμὸ καὶ ἄλλα. Ἡ πλειοψηφία τῶν νέων δὲν δέχονται ν' ἀπαντήσουν κι' ἔτσι ἀναγκαστικὰ περνοῦν στὶς τάξεις τῶν ἀνέργων. Τώρα, ποὺ ἄρχισαν οἱ κινητοποιήσεις, ἀργὰ ἢ γρήγορα πολλὰ θ' ἀλλάξουν. Ἀλλὰ ὁ καιρὸς τρέχει καὶ οἱ ἄνεργοι πληθαίνουν. Καὶ ἡ πανίσχυρη «ἐργοδοσία», ἐκμεταλλευόμενη τὶς συνθῆκες, συσσωρεύει τεράστια κέρδη, μειώνοντας ἀντίστοιχα τὰ ἔξοδα σὲ ἐργατικὰ ἡμερομίσθια. Τὸ πανευρωπαϊκὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα ἔχει χαράξει καὶ διατυπώσει τοὺς στόχους καὶ τὰ αἰτήματά του, τὶς προτάσεις του γιὰ καταπολέμηση τῆς ἀνεργίας καὶ οἰκονομικὴ ἀνάρρωση. Προτείνει:

1. Συγκεκριμένα μέτρα γιὰ προγραμματισμένη καὶ ἐκλεκτικὴ ἐπέκταση τῆς οἰκονομίας μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἀπασχόληση περισσότερων κατὰ τὸ δυνατὸ ἐργατῶν.
2. Μεγαλύτερες δημόσιες ἐπενδύσεις ἰδιαίτερα στὸν στεγαστικὸ τομέα, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερη ἐνίσχυση γιὰ τὴν προστασία τῆς ὑγείας καὶ τοῦ περιβάλλοντος.
3. Προγραμματισμένες παρεμβάσεις σὲ ἐθνικὴ καὶ πανευρωπαϊκὴ κλίμακα γιὰ τοὺς βιομηχανικοὺς τομεῖς ποὺ δοκιμάζονται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κρίση καὶ συγκεκριμένα τῆς σιδηρουργίας, τῆς χημικῆς βιομηχανίας, τῶν ναυπηγείων καὶ τῆς κατασκευῆς μηχανημάτων.
4. Τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς προγράμματος ἀκριβέστερου ἀπὸ μέρους τῆς ΕΟΚ γιὰ τὴ μείωση τῆς ἰσορροπίας καὶ τῶν διαφορῶν παραγωγῆς καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδιαίτερα στὶς νότιες.
5. Συντονισμὸ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀναθέρμανση χωρὶς τὸν κίνδυνο τοῦ πληθωρισμοῦ.
6. Ἀνακατανομὴ τοῦ χρόνου ἐργασίας.

«ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΜΕ ΑΠΛΩΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΜΕ»

Οἱ στατιστικὲς τῆς ΕΟΚ ἐπισημαίνουν μὲ θλίψη τὸ φαινόμενο τῆς καλπάζουσας ἀνεργίας καὶ σημειώνουν μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη θλίψη, ὅτι ἕνας στοὺς τρεῖς ἀνέργους τῆς Εὐρώπης, εἶναι κάτω ἀπὸ 25 ἐτῶν. Τὸ δρᾶμα τῶν νέων. Μέσα σὲ μιὰ κλίμακα ἡλικιῶν ἀπὸ τὰ 16 ὡς τὰ 25, ἑκατομμύρια ἀπ' αὐτοὺς σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες — ἀφήνουμε τὶς χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου, ὅπου ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμη χειρότερη — ψάχνουν γιὰ δουλειά, ἀλλὰ δουλειὰ δὲν βρίσκουν. Οἱ πόρτες κλειστές. Κι' ἂν ἀνοίγουν κάποτε, ἀνοίγουν μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε ἐλάχιστοι μποροῦν νὰ περάσουν στὸν χῶρο τῆς ἐργασίας, τῆς μόνιμης ἀπασχόλησης, στὸν χῶρο τῆς «καρριέρας». Οἱ περισσότεροι μένουν στὸν προθάλαμο, ὑποαπασχολοῦνται, ἀπογοητεύονται.

Καὶ ἡ ἀπογοήτευση τους εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη ὅταν βλέπουν ὅτι καὶ οἱ «μεγάλοι» ἄνεργοι, εἶναι ἑκατομμύρια. Καὶ ἀνάμεσά τους εἶναι δικοί τους ἄνθρωποι, ὁ πατέρας ἢ μητέρα τους. Ὁ Μάριο Λουτσέλι, ἕνας Ἰταλὸς νέος ποὺ μετεῖχε στὴν ἀντιπροσωπεία τὴν ὁποία δέχτηκε στὶς Βρυξέλλες ὁ κ. Βρέντελικ, λέει μελαγχολικά:

«Αἰσθανόμαστε πολὺ ἄσχημα ἐμεῖς οἱ νέοι. Δὲν ὑπάρχουν πιὰ οἱ εὐκαιρίες ποὺ παρουσιάζονταν ἄλλοτε γιὰ ἐργασία. Ὅταν ἀπογοητευθοῦμε, ἀναγκαζόμαστε ν' ἀναζητήσουμε μιὰ ὁποιαδήποτε ἀπασχόληση ἔξω ἀπὸ τὶς ἰδιότητές μας καὶ πολὺ κάτω ἀπὸ τὶς ἱκανότητές μας. Ἀρχίζει ἡ φθορά. Ἡ εἰδικότητά μας μπαίνει στὸ μπαοῦλο, τὰ διπλώματά μας εἶναι ἄχρηστα. Ἔχουμε σπουδάσει γιὰ ἕνα ἀξιοπρεπὲς ἐπάγγελμα καὶ ἀναγκαζόμαστε νὰ κάνουμε ὁποιαδήποτε δουλειὰ γιὰ νὰ ἐπιβιώσουμε. Ἁπλῶς νὰ ἐπιβιώσουμε».

Τὰ ἁπλὰ αὐτὰ λόγια ἑνὸς νέου εἶναι ἡ σπαρακτικὴ κραυγὴ ἀπόγνωσης μυριάδων νέων σ' ὅλον τὸν κόσμο. Καὶ τονίζει δραματικὰ τὸ πρόβλημα. Ἐκείνη ἡ ἀντιπροσωπεία ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὴ διαδήλωση τῶν Βρυξελλῶν ἐκείνη τὴ μέρα, ἐπέδωσε εἰς τὸν ἁρμόδιο τῆς ΕΟΚ ἕνα ὑπόμνημα. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα οἱ νέοι διεκτραγωδοῦσαν τὴν ἀποκαρδίωσή τους καὶ τὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης ποὺ τοὺς κατέχει ὅσον ἀφορᾶ ὄχι μόνο τὸ μέλλον τους ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι στὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τους. Ὁ κ. Βλέντελικ εἶπε στὴν ἐπιτροπὴ τῶν διαδηλωτῶν νέων ὅτι ἡ ΕΟΚ ἔχει ἐκπονήσει σειρὰ μέτρων καὶ προγραμμάτων ποὺ θὰ δημιουργήσουν καλύτερες προϋποθέσεις μελλοντικὰ γιὰ τὴν ἀγορὰ ἐργασίας ὅσον ἀφορᾶ ὄχι μόνο τοὺς νέους, ἀλλὰ γενικώτερα τοὺς ἐργαζόμενους. Τὰ προγράμματα αὐτὰ προβλέπουν τὴν ἀνέγερση νέων νοσοκομείων, σχολείων τὴν ἀξιοποίηση τῆς γεωργικῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὴν ἀναζήτηση νέων ἐνεργειακῶν πηγῶν πιὸ οἰκονομικῶν γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος. Σὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς θὰ ἀπασχοληθοῦν κυρίως νέοι.

Γιὰ τὸ πρόβλημα τῶν νέων καὶ τὴν ἀνεργία ποὺ τοὺς μαστίζει, ὁ ΟΟΣΑ εἶχε προτείνει ἀπὸ καιρό:

1. Νὰ δημιουργηθοῦν θέσεις ἐργασίας μὲ τὴν ἐπέκταση τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητας.
2. Νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ μέτρα ὥστε νὰ ὑπάρξουν περισσότερες εὐκαιρίες ἀπασχολήσεως τῶν νέων.
3. Νὰ βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες γιὰ τὸ πέρασμα τῶν νέων ἀπὸ τὸ σχολεῖο στὸν κόσμο τῆς ἐργασίας.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας εἶναι διπλό: Γενικὸ καὶ νεανικό. Ἡ κινητοποίηση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Μετώπου, ἀσφαλῶς θὰ ἔχει εὐεργετικὲς ἐπιπτώσεις καὶ στὰ δύο ἐπίπεδα τοῦ προβλήματος. Πότε θὰ ἀποδώσει καρποὺς ἡ κινητοποίηση εἶναι ἄγνωστο. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι θὰ ἀποδώσει. Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ συνεχιστεῖ τὸ κακό. Θὰ εἶναι ἕνα εἶδος «θανάτου» γιὰ τὸν δυτικὸ κόσμο.

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΓΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛΕΦ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα
Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443
Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαὶ — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΔΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ